

1899-05-11

AFSENDER

Ellen Sawyer

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Ellen og Harris Sawyer blev gift i Boston i begyndelsen af 1899. De boede de første år i et hus sammen med hans forældre, hans søstre og flere uidentificerede familiemedlemmer. Det vides ikke, hvad Harris Sawyers mor hed. Alhed Larsen fik ikke en pige. Hun fødte en dreng 12. maj 1899.

Omtalte personer:

Wilhelmine Berg

Johanne Brandstrup

- Jensen, Frøken, Erikshaab

Asta Krohn

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Johanne Christine Larsen

Dudley Pray

Harris Sawyer

Helen Sawyer

- Sawyer, Harris' far

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB1520

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Ellen Sawyer håber, at Alhed Larsen får en pige.

Harris Sawyer er rejst til Milwaukee, hvor han skal indføre mælkesyre på et bryggeri. Det var en skuffelse, at Ellen ikke kunne komme med. Harris har besøgt Frederik Brandstrup og hans familie i Chicago. Datteren ligner Alhed/B og Johanne/Junge. Når Harris er væk, føler Ellen sig ikke hjemme. Hans familie er søde, men hun har det, som var hun en gæst. Harris troede på forhånd, at det skulle være hans og Ellens hjem, men de andre er for mange, og de dominerer.

Ellen og Harris har besøgt nogle andre familiemedlemmer. Hun fik blomster, og flere personer sang, spillede og læste historier på dialekt. Ellen og Harris har fået en karaffel og en frugtskål.

Ellen har broderet en bordløber til sin mor som tak for hjælpen med kasserne. Harris har syet et par hvide tråde.

Ellen har været på biblioteket og i en fin gade med mange velklædte mennesker.

TRANSSKRIFTION

Maj 11-99

Kære Moder

Jeg er meget angergiven over at jeg har ladet en Brevdag skyde over. Der havde været så megen Uro og Travlhed at jeg kun kunde skrive et Gadskebrev og så vilde jeg hellere vente et Par Dage. –

Vil du takke Frk. Jensen så meget for hendes Brev. Bare hun nu må komme sig helt for Hosten og Influenzaen. Alheds lille Pige kommer da ikke til at lide Mangel på Velyndere når hun kommer. – Det vilde være underligt, hvis det blev en Dreng, - det må vi da ikke håbe. Når du får dette Brev er det måske overstået.

Jeg er Enke i denne Tid. Harris rejste i Fredags til Milwaukee, en lille By i Nærheden af Chicago, hvor han skulde indføre Mælkesyre på et stort Bryggeri, et af de største i Amerika. Han venter sig rigtig gode Forretninger af det, men jeg er ikke Mand for at klare hvordan det egentlig hænger sammen. Det var jo en lille Skuffelse, at jeg ikke kunde komme med, men han bliver kun borte c. 8 Dage og de ere snart gåede. Han skriver hver Dag og har det godt. Han var dårlig da han rejste, et af sine Mavetilfælde men Luftforandringen har gjort ham godt. Tænk han har besøgt Onkel Frederik og syntes så godt om dem alle. Onkel Fr. lod til at være meget glad over at se ham og få en Passiar med ham alt hjemme. E. skriver at Børnene er så søde. Mary Kirstine er en ægte Brandstrup, - hun ligner ["n" i "ligner" indsat over linien] Junge, B og mig men mest B.

Drengen er allerkæreste. Når han kommer hjem skal jeg forklare meget mere om dem og skrive derom. –

Det er skrækkelig trist når East er væk og jeg føler rigtig hvor lidt hjemme jeg i Grunden føler mig i hele denne Familjere'lighed, som jo slet ikke kommer mig ved i Grunden. De ere udsøgt rare imod mig og lader mig passe mig selv så meget jeg vil, men jeg føler mig som Gæst her og det er jo i Længden trættende, selv om man bliver behandlet med udsøgt Gæstfrihed. Harris mente da han flyttede herind at det skulde være vores Hjem og de andre som boede hos os, men han er begyndt at indse, at han gjorde en Bommert der. – De er for mange om os og det er fuldstændig deres Aand der er den herskende. Jeg har længe været ked af det hele Arrangement og det har længe ulmet i East. Forleden mig straks "cousin Elle" og jeg følte mig hele Dagen som mellem andre borgerlige Mennesker. Vi gik fra det ene Hus til det andet og blev hædret og underholdt på det kraftigste. "Cousin Ed" havde en stor Have og gav mig så mange Blomster som vi kunde slæbe hjem, Violer, Æblegrene, en stor Magnoliablomst og en dejlig Cactus. De fleste af dem spiller el synger, om Aftenen samledes de alle med deres Koner i det Hus, som vi oprindeligt besøgte og spillede og sang, en læste Historier i Bondedialekt og alle morede sig fortræffeligt.

Det var næsten på Landet derude og meget smukt.

Jeg var helt begejstret over at se Køer græsse og rigtige Pløjemark. Vi har fået to Presenter siden jeg skrev sidst, – en Vandkaraffel af tykt slebet Glas og en dito Frugtskål. Jeg ved ikke rigtig hvad man kalder sådan den Slags hjemme. Det er sådan noget som det lille Glas du en Gang fik af Bedstemoder el – det lille Glas Asta gav mig da hun rejste. Vores Frugtskål er det tykkeste og tungeste jeg nogensinde har set i den Branche. –

Det kunde mere mig ved Lejlighed at få at vide om Mr. Pray er kommen til at bo hos Tante Mis og om han skikker sig vel!

Er Pakken kommet sikkert derover med Guldfingerbøl og det hele.

Bordløberen er til dig til Gengæld for at den Styr du har haft med mine Kasser. – Jeg syede den i sådan en Fart at den vist ikke kan stå for en kritisk Prøve, og der en Stilk og nogle Pletter som jeg ikke nåede. Den Plet, hvor som ["hvor" overstreget; "som" indsat over linien] der er syt en hvid Tråd over, har Eastman syt. Han tiggede hele Tiden, mens jeg syede den, om han måtte have den, – det egoistiske Asen, men jeg var stærk!

Jeg har været i Byen idag og inde på det store offentlige Bibliotek efter Bøger. Jeg spadserede ned gennem Boilston St., en af de fine Gader. Det er aldeles imponerende hvad man der ser af Elegance og fine Klæder.

Man kan ikke gøre sig nogen Forestilling om det der er en Raslen af Silke
og en Dunst af Parfume, og Hattene – Bjærge af Blomster og Tull. -

Her er meget smukt nu. Her er Tusinder af blomstrende Frugttræer,
Syrenerne og Kastanjerne ere næsten udsprungne, - smukt er her, det kan
ikke nægtes.

Nu kun Hilsen til alle, mest til dig fra Pelle.

[Skrevet langs venstre margen s. 7; lodret:]

Helen beder, om du ikke vil sende en gammel Avis, ligegyldig hvilken ved
Lejlighed – der er én som samler udenlandske Blade.

Maj 11-99

Kære Moder!

Jeg er meget anergiven over
at jeg har lavet en Brevdag
eksped over. Der havde været
så megen Us og Træthed
at jeg kun kunde skrive et
Gadskelbre og så vilde jeg hellere
vente et Par dage.

Vil du takke Fik. Jensen
så meget for hendes Brev.

Kære hun nu må komme
sig held for Hosten og for
fluenzaen. - Alhed's lille
Pige kommer da ikke til
at lide mangel på Velgørenhed
når hun kommer. - Der
ville være underligt, hvis der
blev en kæng - det må vi
da ikke håbe. Når du får

BB 1520

dele Brev, en det mærke over
staaet.

Jeg er borte i samme Tid.
Harris rejste i Torsdags til
Milwaukee, en lille By i
Nærheden af Chicago, hvor
han skulde indføre Mælkesæ
per et stort Byggeri, et af
de største i Amerika. Han
venter sig gode Forretninger
af det, men jeg er ikke
mand for at klare hvordan
det egentlig hænger sammen.
Det var jo en lille Skuffelse
at jeg ikke kunde komme
med, men han bliver kun
borte c. 8 Dage og de er
meget gæst. Han skriver
hver Dag og har det godt.
Han var naturlig da han rejste
- et af sine Mavesiffrer!

enes forklædning har jo slet ikke kommen mig
 i tanken. Tank har
 har besøgt Dikter Frederik og
 venter på noget om dem
 alle. Dikter Fr. har det at
 være meget glad over at se
 ham og for en Parisian med
 ham alle hjemme. C. skrive
 at Pernice er så søde. May
 Pirstine er en agte Brand
 skrup, hun ligner fange B.
 og mig men mere B. Veen
 er adskillede. Når hun
 kommer hjem skal jeg forklare
 noget med om dem og
 skrive dem. —
 Det er skækkelig trist i
 Land. I øst og i øst rigt
 hvor lidt hjemme og i
 Landen spiser mig i hele
 denne familie'lyst, som

jo slet ikke kommer mig
 ved i Landen. De er slet
 sagt bare mig selv og later
 mig bare mig selv og meget
 og vil men i øst mig
 om Land her og det er jo i
 Landen tætte, selv om
 man bliver behandlet med
 udspjalt Gastfrihed. Harris
 mente da han flygtede her
 at det skulde være vores her
 og de andre som bader her og
 man kan se begyndt at ind
 se at han i øst en Børn
 se og det er for man
 se om og det er fuldstæn-
 dig deres Land der er den
 hærskende. Jeg har længe
 tænkt det af det hele Land
 men af det hele Land
 ulend i Land. Forleden

mig stak "cousin kille" og
og hjalp mig hele dagen
mellem andre borgerlige her-
rester. Vi gik fra det ene
hus til det andet og blev
kædet af underholdet på
det kraftigste. "Cousin Ed"
havde en Have og gav mig
en mange blomster som
vi kunde slæbe hjem, Violetter,
Ablegere, en stor Magnolia
blomst og en rigtig lactus.
De fleste af dem spiller
og synger, om Aftenen
samledes de alle med deres
Koner i det Hus som vi
oprindelig besøgte, og spillede
og sang, en lyste Historie
i Bondedialekt og alle
morede sig fortreffeligt.
Det var næsten på Landet

BB 1520
derinde og meget smukt.
Jeg var helt begejstret over
at se Nper gresse og rigtig
Pløjemarken.
Vi har fået to Præsenter
siden jeg skrev sidst, - en
Vandkaraffel af tykt slekt
Glas og en lille Fugtskål.
Jeg ved ikke rigtig hvad
man kalder den Slags hjem
me. Det er sådan noget
som det lille Glas du en
Gang fik af Bedstemor
- det lille Glas Ista gav
mig da hun rejste. Den
Fugtskål er det tykkeste
og tungeste jeg nogensinde
har set i den Branche, -
Det kunde være mig
vel lyklighed at få at vide
om hv. Kay er kommen

Jeg har været i Byen. I dag
 af i de på det store offent-
 lige Bibliotek efter Bøger.
 Jeg spadsede vel gennem
 Roskilde St., en af de fine
 Gade. Det er aldeles smuk
 værende hvad man ser en
 af Elegance og fine Klæder.
 Man kan ikke gøre sig
 nogen Forestilling om det
 der er en Klæde af Silke
 og en Duft af Parfume,
 og Kaffene - Bjerget af blom-
 ster og Træ. -
 Her er meget smukt nu.
 Her er Tænder af blom-
 stende Dugthæder, - Syrenener
 og Pastangener er væk
 udspændt, smukt
 her, det kan ikke nægtes.
 Nu kan Hilsen til
 alle, mest til dig fra Peder.